

K advokátní zkoušce může však býti připuštěn kandidát, prokáže-li kromě ostatních zákoných požadavků (§ 3 adv. ř.), že skutečně dovršil alespoň 6 měsíců praxe u soudu (§ 2, lit. a) adv. ř. a zákon z 24. prosince 1910, č. 1 ř. z. z r. 1911), a dva roky praxe u advokáta (§ 2, lit. b) adv. ř.).

Kandidátům však sloužícím dále ve vojsku československém od požadované praxe odpočte se tato služba nejvýše až do 1 roku, takže jim stačí vykázati celkové praxe nejméně 1 rok u advokáta a šest měsíců u soudu, je-li jejich celková vojenská služba za války delší 4½ roku.

2. Výhod těchto účastní jsou i ti, jejich služební poměr po povolání k vojsku byl zrušen bez jejich vůle a nikoli disciplinárním nálezem.

O započtení vojenské služby do praxe kandidáta advokacie rozhoduje nehledě k § 7 výbor advokátní komory, v jehož seznamu jest zapsán kandidát v době, kdy o započtení požádá (§ 30, odst. 3, adv. ř.). Za místo praxe, jejíž započtení se povolí, považuje se sídlo komorního výboru, který k rozhodnutí jest povolán anebo jinak by byl povolán (§ 7).

Článek 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je náležeti ministru spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampel v. r.

Houdek v. r.

Čís. 652.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

jinž se mění nařízení ministerstva spravedlnosti vydané ve shodě se sčastněnými ministerstvy dne 28. prosince 1918, č. 102 Sb. z. a n., stran odložení účinnosti některých předpisů zákona o pojišťovací smlouvě.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a čl. 2. zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 168 zákona ze dne 23. prosince 1917, č. 501 ř. z., o smlouvě pojišťovací zní:

„Předpisy tohoto zákona, jež dle § 167 nenabýly účinnosti již dne 1. ledna 1918, nabudou

účinnosti teprve dnem, který bude později určen.

Následující předpisy i s příslušnými obmezeními smluvní svobody vztahují se též na pojišťovací poměry, jež tu budou dne, který později bude ustanoven:

1. předpisy § 29 o prodlení při placení prémie, když se započalo pojištění a předpis § 124, odst. 3. s tím souvislý. Tyto předpisy nevztahují se však ku prémie splatné před oním dnem, který později bude určen;

2. předpisy §§ 43—46 o oprávněních pojišťovacích agentů, avšak jen pokud v úvalu přicházejí právní jednání, jež byla provedena po onom dni, který později bude určen; pak předpisy § 47, odst. 1. o významu vědomosti pojišťovacích agentů, pokud této vědomosti nabyli po onom dni, který později bude uveden; posléze předpisy § 47, odst. 2.;

3. předpisy §§ 79—88 o pojištění budov proti ohni“.

§ 2.

Článek III., odst. 1. věta druhá ministerského nařízení ze dne 24. prosince 1917, č. 502 ř. z., zní:

„Předpisy §§ 1, 3, č. 3., §§ 4 a 5 tohoto nařízení nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 3.

Článek III., odst. 1. ministerského nařízení ze dne 29. prosince 1917, č. 521 ř. z., zní:

„Předpisy čl. I., č. 3, 4, 5, 6 a 7, odst. 1. nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a přísluší je provéstí ministerstvu spravedlnosti ve shodě s ministerstvem vnitra, obchodu a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampel v. r.

Houdek v. r.

Čís. 653.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919

o stíhání podloudného vývozu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII z r. 1912, a čl. L z r. 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Vývoz a jakákoliv přeprava předmětů potřeby přes hranice republiky do cizího území bez řádného povolení vydaného oprávněnými činiteli jsou zakázána.

§ 2.

Předměty potřeby rozuměny jsou movité věci, sloužící přímo neb nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích.

§ 3.

Protizákonný vývoz těchto předmětů potřeb trestá se dle ustanovení důchodkového trestního zákona.

Nezávisle na těchto trestech důchodkového trestního zákona může být uložen pachatelů a osobám při vývozu neb pokusu jeho spolupůsobilým trest vězení až do 6 měsíců.

Kromě toho propadá zboží zadržené bez náhrady ve prospěch přebyteků důchodkových pokut bez ohledu na to, komu náleží a zda bylo proti určité osobě zavedeno trestní důchodkové řízení.

Mimo trest může být též uznáno, že živnostenské oprávnění potrestaných osob se ztrácí na vždy, nebo na určitou dobu, nebo jde-li o reálnou živnost, že se zapovídá její výkon na určitou dobu.

Trest vězení dle druhého odstavce tohoto paragrafu, propadnutí zadržného zboží a odnětí živnostenského oprávnění vyslovují okresní politické správy; z nálezů jejich lze se odvolati na zemskou správu politickou, jež rozhodne konečně.

Odvolání jest podati u okresní politické správy, která nález vydala, do 3 dnů počítajíc po vynešení nálezů nebo doručení.

§ 4.

Nařízení to nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí, ministr vnitra a ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntag v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampel v. r.

Čís. 654.

**Zákon ze dne 5. prosince 1919,
kterým se zřizuje kancelář presidenta republiky.**

§ 1.

K obstarávání věci, jež spadají do oboru působnosti presidenta republiky, zřizuje se kancelář presidenta republiky (civilní a vojenské oddělení). Titul i hodnost jejího přednosty určuje prezident republiky.

§ 2.

Úředníci a zřizenci kanceláře presidenta republiky jsou státními úředníky a zřizenci; jmenovává je přísluší prezidentu za spolupodpisu ministerského předsedy.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí jej ukládá se ministerskému předsedovi.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Čís. 655.

**Zákon ze dne 5. prosince 1919,
kterým se zřizuje rozhodčí komise pro úpravu
služebního poměru zřízenců v kovodělném průmyslu.**

§ 1.

Pro úpravu služebního poměru zřízenců v kovodělném průmyslu zřizuje se rozhodčí komise.

§ 2.

(1) Za členy rozhodčí komise jest povolati:

a) 3 zástupce zaměstnavatelů;

b) 3 zástupce zřízenců;

c) 3 osoby nestranné, které nepatří žádné z těchto skupin a mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi poměry v kovoprůmyslu.

(2) Zástupce zaměstnavatelů jmenuje ministr průmyslu, obchodu a živností z osob navržených zúčastněnými sdruženími zaměstnavatelů, zástupce zřízenců z osob navržených zúčastněnými sdruženími zřízenců jmenuje ministr sociální péče, po jedné osobě nestranné ministr sociální péče, ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr veřejných prací.

(3) Za členy každé skupiny je podle týchž zásad ustanoviti náhradníky. Náhradník nastoupí na místo člena, nemůže-li se tento zúčastniti schůze nebo přestal-li býti členem komise.